

Úmysly mší svatých od 9. do 22. dubna 2018

P - proboštský kostel Nanebevzetí Panny Marie

K – klášterní kostel sv. Kateřiny

Ranní mše sv.: Ne 9.30 hodin, Po 7.30 hodin

Večerní mše sv.: Út – Pá 18 hodin, So 17 hodin, Ne 18 hodin

Po 9. 4.	P	Za ř členy rodiny Špírkovy a Maiwaldovy	Po 16. 4.	P	Za živé děti a jejich rodiny
Út 10. 4.	K	Za dar zdraví a požehnání k životnímu jubileu	Út 17. 4.	K	Za ř rodiče Lackovy a Machovy a celou rodinu
St 11. 4.	P	Za Anežku Žilovou a rodinu	St 18. 4.	P	Za rodinu Jizbovu, Bajerovu a Mrázovu
Čt 12. 4.	K	Za ř Bohumíra Čecha, rodiče a celé přátelstvo	Čt 19. 4.	K	Za dobrodince
Pá 13. 4.	P	Za ř MUDr. Františka Lobkowicze a jeho rodinu	Pá 20. 4.	P	Za ř Jaroslava Galého
So 14. 4.	P	Za ř Jitku Beránkovou a rodiče	So 21. 4.	P	Na poděkování s prosbou o dary Ducha Svatého a za přímělu sv. Anselma
Ne 15. 4. 3. neděle velikonoční		P: Za farnosti K: Za milost správných rozhodnutí	Ne 22. 4. 4. neděle velikonoční		P: Za farnosti K: Za ř Jaroslava a Zdeňku Krafkovy, rodiče a sourozence

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost – proboštsví Jindřichův Hradec, Kostelní 74/I, 377 01 Jindřichův Hradec ☎ 728 995 603, mail: prokop.ivo@dicb.cz

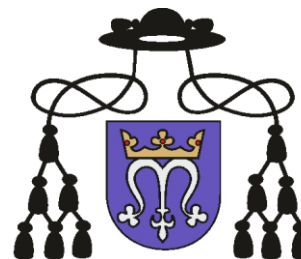
Redakce: P. Ivo Prokop, paní Eva Hejdomá, pan Karel Bajer st.

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení zaslaných příspěvků.

Uzávěrka příštího čísla je ve středu 18. 4. 2018.

8 / 2018

XXIII. ročník

ACTA PRAEPOSITURAE NOVODOMENSIS

Zpravodaj Římskokatolické farnosti - proboštsví v Jindřichově Hradci

8. dubna 2018

Úkon kajícnosti

Katecheze papeže Františka při generální audienci 3.1.2018, aula Pavla VI.

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

Vracíme se ke katechezím o eucharistické slavnosti a dnes, v rámci jejích úvodních obřadů, budeme uvažovat nad úkonem kajícnosti. Svou strohostí podporuje postoj, kterým se připravujeme na důstojné slavení nejsvětějších tajemství – tedy vyznáním hříchů před Bohem a bratry, vyznáním své hříšnosti. Kněz totiž vyzývá k tomuto vyznání celé modlíci se shromáždění, protože všichni jsme hříšníci. Co může Pán darovat člověku, který již srdce zaplnil sám sebou a vlastním úspěchem? Nic, protože domýšlivý člověk není schopen přijmout odpuštění, jelikož se nasytil svou domnělou spravedlností. Pomysleme na podobenství o farizeovi a celníkovi, kde pouze druhý jmenovaný – celník – se domů vrátil ospravedlněn, tedy byly mu odpuštěny hříchy (srov. Lk 18,9-14). Člověk, který si je vědom své bídy a pokorně sklápí oči, vnímá, že na něm spočívá milosrdný Boží pohled. Ze zkušenosti víme, že pouze ten, kdo dokáže uznat pochybení a požádat o prominutí, získává pochopení a odpuštění druhých lidí.

Pokud v tichu nasloucháme hlasu svědomí, umožní nám to rozpoznat, že se naše myšlenky vzdalují božskému myšlení, že naše slova a skutky jsou často světské, tedy řízené rozhodnutími, která jsou v rozporu s evangeliem. Na začátku mše svaté proto společně vykonáváme úkon kajícnosti prostřednictvím všeobecného vyznání hříchů, které vyslovujeme v první osobě jednotného čísla. Každý vyznává Bohu a bratrům, že „často hřešil, myšlením, slovy i skutky, a nekonal, co má konat“. Ano, vyznává se také ze svých opomenutí, tedy z toho, že zanedbal konání dobra, které mohl uskutečnit. Často máme pocit, jak jsme zdatní,

protože – jak říkáme – „jsme nikomu neublížili“. Ve skutečnosti ale nestačí, že druhým neprokazujeme zlo, nýbrž je třeba si zvolit konání dobra a využívat všech příležitostí k tomu, abychom dobře svědčili o tom, že jsme Kristovými učedníky. Je prospěšné zdůraznit, že ze svých hříchů se vyznáváme jak Bohu, tak bratrům – to nám pomůže k pochopení dimenze hříchu, který nás odlučuje od Boha a tím také od bratrů, a naopak. Hřích přerušuje vztah s Bohem a bratry, vztahy v rodině, společnosti a společenství...Hřích vždy přerušuje, odlučuje a rozděluje...

Slova pronášená ústy doprovází bití v prsa. Tímto gestem vyznáváme, že jsme zhřešili vlastní vinou, a nikoli vinou druhých. Často se totiž stává, že ze strachu či studu namíříme prst na druhé, abychom je obvinili. Přiznat, že jsme viníci, nás něco stojí, ale prospěje nám, když se upřímně vyznáme. Je ale třeba vyznat vlastní hřích. Vzpomínám si na příhodu, kterou vyprávěl jeden starý misionář. Jednalo se o ženu, která se přišla vyzpovídat a začala vypočítávat všechna pochybení svého manžela, potom přešla k proviněním své tchyně a nakonec k pokleskům sousedů. Zpovědník jí v jednu chvíli řekl: „Paní, povězte mi, už jste skončila?“ „Ne, ano, řekla jsem...“ „Výborně, skončila jste s hříchů druhých, teď začněte se svými...“ Je třeba se vyznat z vlastních hříchů...

Po vyznání hříchů prosíme „Matku Boží, Pannu Marii, anděly a svaté, aby se za nás u Boha přimlouvali“. Také v tomto ohledu je cenné společenství svatých – tedy přimluva těchto „přátel, zastánců a pomocníků“ (Preface z 1. listopadu), která nás podporuje na pouti k plnému společenství s Bohem, až bude hřích konečně zničen.

Kromě „Vyznávám se“ je možné užít jiné formulace úkonu kajícího – například „Smiluj se nad námi, Pane / Hřešili jsme proti tobě / Ukaž nám, Pane, své milosrdenství / A dej nám svou spásu“ (srov. Žl 123,3; 85,8; Jer 14,20). Zejména v neděli lze „obvyklý úkon kajícího nahradit svěcením vody a pokropením lidu na památku křtu“ (Všeobecné pokyny k Římskému misálu,51), které zahlazuje všechny hříchů. Stejně tak je možné zahrnout do úkonu kajícího zpěv Kyrie eleison (Pane, smiluj se) – tímto starobylým řeckým výrazem oslavujeme Pána - Kyrios a vyprošujeme si jeho milosrdenství (ibid., 52).

Písmo svaté nám předkládá zářné vzory „kajících“ postav, které poté, co zhřešily, vstupují samy do sebe, nacházejí odvahu ke stržení masky a otevírají se milosti, obnovující srdce. Pomysleme na krále Davida a jemu připisovaná slova Žalmu: „Smiluj se nade mnou, Bože, pro své velké milosrdenství, pro své velké slitování zahlad' mou nepravost“ (51,3). Pomysleme na marnotratného syna, který se vrací k otci, anebo na celníkovo zvolání: „Bože, buď milostiv mně hříšnému“ (Lk 18,13). Pomysleme také na sv. Petra, Zachea, samařskou ženu. Poměřovat se s křehkostí hlíny, z které jsme ztvárněni, je posilující zkušenost – učí nás počítat s vlastní slabostí a zároveň otevírá srdce, aby vyzývalo Boží milosrdenství, které proměňuje a obrací. A právě toto činíme v úkonu kajícího na začátku mše svaté.

Přeložila Jana Gruberová, převzato z www.radiovaticana.cz

Přímé přenosy mší svatých na Televizi Noe

Přímé přenosy mší svatých na Televizi Noe a Radiu PROGLAS: Kromě soboty je na Televizi Noe možno denně sledovat přímý přenos mše svaté. Nově od Velikonoc v pondělí až pátek začíná mše svatá ve 12.05 hodin v poledne, v neděli v 10.00 hodin, někdy až v 10.30 hodin. Také Radio PROGLAS vysílá přímé přenosy mše svaté a to v úterý, ve čtvrtek a v pátek od 18.00 hodin, v neděli od 9.00 hodin. Kdo se nemůžete účastnit mše svaté v kostele, využijte sami této možnosti doma a prosíme, informujte o tom také své známé, o kterých víte, že by o přímé přenosy mší svatých mohli mít zájem.

Poděkování sbormistra chrámového sboru

Děkuji všem, kteří se podíleli na přípravě a provedení chrámové hudby, která doprovázela liturgii Svatého týdne. Děkuji rodinám všech hudebníků, které mají pro službu svých členů pochopení a které je podporují, děkuji instrumentalistům (15), kteří chrámový sbor doprovázeli o Slavnosti Zmrtvýchvstání Páně, děkuji všem zpěvačkám a zpěvákům chrámového sboru (17), kteří dle svých možností docházeli pravidelně na zkoušky chrámového sboru a s maximálním vypětím a nasazením zpívali v nejexponovanějších dnech liturgického roku, děkuji všem, kteří chrámové hudebníky v modlitbách provázejí. A děkuji všem těm, kteří se o jindřichohradeckou chrámovou hudbu zasloužili v dobách dávných i nedávných a bez jejichž práce, obětí a odkazu, na který nyní navazujeme, bychom nebyli. Kéž jim zmrtvýchvstalý Kristus jako milosrdný soudce oplatí vše, co pro Něj a k Jeho oslavě vykonali.

Mé upřímné, DÍKY!

Milí farníci, obracím se na Vás ještě se zcela konkrétní prosbou. Bylo by potřeba posílit všechny hlasové skupiny chrámového sboru. V hlasové skupině basů jsou už jen dva muži! Víím, že každý týden obětovat dvě hodiny svého času na zkoušku chrámového sboru je obětí nemalá. Je to ale i radost z krásné a důstojné oslavy Boha při mši svaté. Pokud máte dar zpěvu, prosím, přijďte mezi nás.

Tomáš Petřů, sbormistr Chrámového sboru Adama Michny

K poděkování se velice rád připojuji a jsem vděčný i všem ostatním, kdo se přičinili o zdárný průběh velikonočních oslav v našich kostelích. Moc si veškeré pomoci a spolupráce vážím.

P. Ivo Prokop

Kněží – rodáci z Jindřichova Hradce

Sbírka

Čeští a moravští biskupové vyhlásili na neděli 8. dubna sbírku na pomoc při obnově domovů obyvatel Středního a Blízkého východu. Sbírka má pomoci uprchlíkům, jimž války zničily bydliště, aby se měli kam vrátit.

Pozvání na koncert duchovní hudby

V sobotu 14. 4. od 18.00 se uskuteční koncert chrámového sboru, na kterém zazní skladby, kterými chrámový sbor doprovázel liturgii Svatého týdne. Všichni jste srdečně zváni.

Životní výročí emeritního papeže

Emeritní papež Benedikt XVI. se 16. dubna dožívá požehnaného věku 91 let. Kéž ho Pán v jeho stáří a ve všech obtížích souvisejících s vysokým věkem, posiluje a ochraňuje.

Příprava na biřmování

Setkání mladších biřmovanců s P. Gumenickým se koná ve čtvrtek 19. dubna od 19.00 hod. Starší se setkají s P. Prokopem v sobotu 21. dubna od 18.15 hod.

Příprava na první svaté přijímání dětí

Setkání dětí, které se v letošním roce připravují na první svaté přijímání, s P. Ivem Prokopem bude probíhat **každý pátek od 20. dubna ve 13.30 hod.** v sále na proboštství. Předpokládáme, že se jedná o děti, které chodily celý školní rok na pravidelné hodiny náboženství nebo jinak komunikovali s knězem či katechetkami. **Samotná slavnost pak proběhne v neděli 3. června** při mši svaté určené především pro rodiny s dětmi.

Prosíme rodiče těchto dětí, aby se **20. dubna** dostavili na **krátkou informační schůzku** na proboštství po večerní mši svaté (cca v 18.45 hod.).

Divadlo Víti Marčíka - Mystérium světla

Římskokatolická farnost a Evangelický sbor Strmilov zvou na představení Divadla Víti Marčíka s názvem Mystérium světla (pašije podle Jana a tajemství vzkříšení), které se uskuteční v pátek 4. května v 18 hod. ve strmilovském kostele sv. Jiljí. Možnost zakoupení vstupenek i v kanceláři proboštství. Cena 100 Kč, na místě v den představení 120 Kč.

V souvislosti se 4. nedělí velikonoční (letos 22. dubna), na kterou každoročně připadá Den modliteb za povolání k duchovnímu stavu, je vhodné si připomenout, že naše farnost byla v minulosti „semeništěm“, ba přímo „líhni“ kněžských povolání. Snad tomu tak bylo proto, že město Jindřichův Hradec mělo poměrně hodně obyvatel, žilo zde tedy také hodně dobrých katolických rodin, ze kterých, na základě řádné všestranné výchovy, včetně náboženské, spojené s pravidelnými návštěvami bohoslužeb, vzešli mladí muži, kteří poslechli Boží volání k práci na vinici Páně. Také jistě farnice a farníci se modlili za nová kněžská povolání a nemalý podíl měl i dobrý příklad kněží a jistě také i zdejší gymnasium, zprvu jezuitské, od roku 1807 světské, jehož absolventi, s dobrou znalostí latiny a řečtiny, se hlásili ke studiu teologie v Praze, po zřízení českobudějovické diecéze a kněžského semináře nastupovali do Českých Budějovic, kde v letech 1803 – 1815 trvalo studium tři roky, po roce 1815 čtyři roky, od roku 1931 do roku 1950, kdy byl seminář zlikvidován totalitním komunistickým režimem, zde bohoslovci studovali pět let.

Z kněží – jindřichohradeckých rodáků, není možno jmenovat všechny. To by byl jen dlouhý seznam nikomu nic neříkajících jmen. Z těch starších a nejvýznamnějších je možno uvést absolventy zdejšího gymnasia **Ondřeje Kokera s Kokersberku**, děkana pražské svatovítské kapituly, **Martina Kemlinga**, světícího biskupa pražského či zdejší faráře s titulem infulovaný probošt **Dr. Ondřeje Bartoloměje Fisírka** (1633-1647), **Jana Pusche** (1647-1651), **Václava Josefa Grotze** (1729-1730), **Šimona Antonína Janderu** (1755-1775). Též několik kaplanů zdejší farnosti bylo jindřichohradeckými rodáky, například **P. Josef Štěpán Claudius**, první historiograf města J. Hradce, který zde byl kaplanem v letech 1801-1857 = 56 let. Někteří kněží, zdejší rodáci, působili celý život mimo Jindřichův Hradec a „dotáhli to hodně vysoko“, jako např. **Vojtěch Lidmanský**, biskup rakouské diecéze Gurk-Klagenfurt, narozený 12.4.1795, jiní zdejší kněží - rodáci také působili mimo Jindř. Hradec, ale na odpočinek (důchod) se vrátili do svého rodného města, kde dožili a byli zde pochováni, např. **Jan Cori**, českobudějovický kanovník, historik a vojenský farář v Innsbrodu (*1819;+1887). Rodáci z J. Hradce se také stávali kněžími různých řeholních řádů, např. jezuitského či františkánského, výjimečně i kněžími jiných diecézí.

A trochu statistiky: V roce 1822 působil v českobudějovické diecézi celkem 738 kněží, z toho 21 rodáků z Jindřichova Hradce, v roce 1847 bylo diecézních kněží celkem 938, z toho rodáků z Jindř. Hradce 44, v roce 1860 působil v českobudějovické diecézi 32 kněží, kteří se narodili v Jindřichově Hradci, v roce

1870 jich bylo 22, v roce 1875 18, v roce 1880 bylo v diecézi 19 kněží, kteří se narodili v Jindřichově Hradci.

Nyní připomeneme kněze – jindřichohradecké rodáky, kteří ve 20. století v J. Hradci působili, zemřeli, anebo se teprve ve 20. století narodili: (*řazení podle termínu kněžského svěcení, kvůli ochraně osobních údajů není u žijících kněží uváděno celé datum jejich narození.*)

Skála Alois, *15.6.1843, kněžské svěcení 21.7.1869, dožil jako důchodce v J. Hradci, + v JH 4.5.1926.

Brabec František, *28.3.1848, kněžské svěcení 15.7.1873, dožil jako důchodce v J. Hradci. + v JH 25.10.1910.

Mons. Lustig Václav, *15.4.1854, kněžské svěcení 22.7.1877, dožil jako důchodce v J. Hradci, + v JH 1.8.1927.

Vojta Jan, *14.8.1864, kněžské svěcení 26.8.1883, dožil jako důchodce v J. Hradci, + v JH 1.10.1934.

Laufer Jan, *18.5.1863, kněžské svěcení 18.6.1888, dožil jako důchodce v J. Hradci, + v JH 23.10.1930.

Vacek Jaroslav Václav, *27.3.1865 jako syn ředitele kůru proboštského chrámu Františka Karla Vacka, po absolvování zdejšího gymnasia vstoupil do řádu premonstrátů v klášteře Teplá, kněžské svěcení 6.8.1888, byl knihovníkem klášterní knihovny, varhaníkem, dirigentem chrámového sboru, hudebním skladatelem i spisovatelem, + v Teplé 19.6.1935.

Konhefr (Konhöfer) **Roger**. *3.9.1865, člen františkánského řádu, slavné sliby 2.10.1888, kněžské svěcení 28.10.1888, jeden čas stál jako provinciál v čele českomoravské františkánské provincie, byl též kvardiánem františkánského kláštera v J. Hradci, kde také dožil. Často navštěvoval těžce nemocné pacienty ve zdejší nemocnici, byl dobrý malíř a jeden z nejlepších znalců jindřichohradeckých památek, + 20.8.1936, pohřben byl 22.8.1936 jako poslední zemřelý na hřbitově u Nejsv. Trojice (pak byl hřbitov pro další pochovávání již natrvalo uzavřený).

Mons. Gross Vincenc, *17.7.1866, kněžské svěcení 17.7.1889, dožil jako důchodce v J. Hradci, + v JH 24.10.1952.

Krýza Jan, *22.2.1873, kněžské svěcení 19.7.1896, exkomunikován, neboť se 19.6.1920 oženil, byl jedním ze zakladatelů místní obce Církve československé, ale nikdy se nestal jejím duchovním, ale jen řadovým členem. V roce 1935 věnoval zdejšímu muzeu rozsáhlé dílo svého otce Tomáše Krýzy, tak zvané mechanické „Krýzovy jesličky“, + ?

Tischer František, *23.6.1872, kněžské svěcení v Praze asi v roce 1898, kněz pražské arcidiecéze, církevní historik, archivář arcibiskupství pražského, + v Praze 19.1.1939.

Z liturgického kalendáře:

Nedělní cyklus čtení B

Neděle	8. 4.	– 2. neděle velikonoční (svátek Božího milosrdenství)
Pondělí	9. 4.	– slavnost Zvěstování Páně
Středa	11. 4.	– památka sv. Stanislava, biskupa a mučedníka
Pátek	13. 4.	– památka sv. Martina I. papeže a mučedníka
Neděle	15. 4.	– 3. neděle velikonoční
Sobota	21. 4.	– památka sv. Anselma, biskupa a učitele církve
Neděle	22. 4.	– 4. neděle velikonoční (den modliteb za povolání k duchovnímu stavu)

Oznámení:

Postní kasičky

Postní kasičky, do nichž jsme spořili v době přípravy na Velikonoce, přineste prosím do 8. 4. na proboštství či do sakristie, aby mohla být uspořena almužna odeslána na charitativní a pastorační účely.

Poděkování

Srdečně děkujeme všem farníkům, kteří přispěli na velikonoční pohledy pro misie. Vybraná částka 2.565 Kč byla odeslána ve prospěch misí.

Pondělní mše sv.

Od 9. dubna budou pondělní ranní mše sv. slouženy opět v proboštském kostele a nikoliv v zimní kapli na proboštství. Začátek zůstává stejný, tj. od 7.30 hod.

Posík Josef, *29.2.1888, kněžské svěcení 17.7.1910, + ?

Neubauer Alois, *24.5.1890, syn výtvarného umělce, který svými řezbami umělecky obohatil zdejší chrámy, kněžské svěcení 12.7.1914, + ?

Kaplický Josef, *11.1.1893, kněžské svěcení 4.6.1916, + 3.6.1970.

Třebický Emanuel, *17.12.1890, kněžské svěcení 8.7.1917 v Praze, kněz pražské arcidiecéze, jako důchodce žil v J. Hradci, vypomáhal v duchovní správě, nakonec oslepl, + 7.3.1980 v kněžském domově v Senohrabech, pochován v JH.

Merth Karel, *31.10.1912, (starší bratr Fr. Mertha) kněžské svěcení 20.6.1937 v Praze, kněz pražské arcidiecéze, + v kněžském domově v Senohrabech 6.4.1984.

Trdla Miloslav, *27.10.1912, kněžské svěcení 27.6.1937, kanovník, kapitulní vikář, + v Čes. Budějovicích 7.1.1974. Pouze se v JH narodil, jinak s naší farností neměl nic společného.

Merth František Daniel, *18.10.1915, (mladší bratr. K. Mertha) kněžské svěcení 14.6.1942, byl také básníkem, v 50. letech 20. stol. vězněn, pak mnoho let bez státního souhlasu k duchovenské činnosti, po roce 1968 víc let působil v duchovní správě ve farnosti Strašín, zde + 11.4.1995.

Menhart Karel, *15.10.1923, kněžské svěcení 18.12.1949, 26.12.1949, na svátek sv. Štěpána, měl v proboštském chrámu primici za účasti biskupa Dr. Josefa Hloucha, v roce 1953 odebrán státní souhlas k duchovenské činnosti, pracoval jako elektrikář, 1969 emigroval do Rakouska, + ve Vídni 7.1.1988, jako kněz dominikánského řádu, kde přijal řádové jméno Petr.

Sládek František, *21.11.1925, do roku 1950 byl bohoslovcem kněžského semináře v Českých Budějovicích, pak pracoval ve Veselí nad Lužnicí a v účtárně na ředitelství Státního rybářství v J. Hradci, současně zastával službu kostelníka ve františkánském klášterním kostele sv. Kateřiny, v roce 1968 byl přijat k pokračování studia teologie v semináři v Litoměřicích, kněžské svěcení 28.6.1970 v Českých Budějovicích, + 5.4.2001, pohřben v JH.

Smíšek Jaroslav Milo, *11.4.1930, 27.9.1949 vstoupil do kanonie želivských premonstrátů. Po likvidaci klášterů pracoval v jindřichohradeckém zámeckém archivu, emigroval do zahraničí, slavné řeholní sliby složil 26.12.1968 a pak také dokončil teologická studia v Litoměřicích, kněžské svěcení 26.6.1971 v proboštském chrámu z rukou biskupa dr. Josefa Hloucha a za účasti premonstrátů v čele s želivským opatem Vítem Tajovským, pak působil jako diecézní kněz, po obnovení řeholí se vrátil do želivského kláštera, zde po vážném úrazu (zřítíl se na schodišti) + 25.6.1997, pohřben v Želivi.

Jáchym Radim Miloslav, *6.2.1927, byl pracovníkem Státní banky, v 50. letech 20. století byl jedním z kostelníků klášterního kostela, kněžské svěcení přijal tajně 23.6.1972 v Německé demokratické republice, slavné františkánské sliby 2.3.1975, nikdo v J. Hradci nevěděl, že je knězem ani že je františkánem, 1983 zatčen jako

tajný františkánský kněz, krátce vězněn za „maření dohledu státu nad církvemi“, pak dál tajně působil nejen v Liberci, ale i u bratří františkánů na Slovensku, v začátku roku 1990 vystoupil ze své ilegality a v proboštském chrámu veřejně oznámil, že je knězem františkánského řádu, od roku 1990 pravidelně v J. Hradci vypomáhal při slavnosti Porciunkule, dokud mu to zdravotní stav dovozoval. + v kněžském domově ve Staré Boleslavi 7.12.2013.

Hes Karel, *17.6.1931, (pocházel z Kardašovy Řečice, kde žil a také pracoval na nádraží jako výpravčí) kněžské svěcení 29.6.1974, pak působil jako diecézní kněz, + 18.7.2004. Pouze se v JH narodil, jinak s naší farností neměl nic společného.

Plášil Petr, *1964, kněžské svěcení 2.5.1998 v Českých Budějovicích, 9.5.1998 primice v proboštském chrámu. Úspěšně působí jako diecézní kněz.

Svoboda Aleš, * ?; kněžské svěcení 12.12.1998 v Bechyni, primice 13.12.1998 v proboštském chrámu, asi po pěti letech katolického kněžství se oženil, nyní je duchovním filiálního sboru Starokatolické církve v Soběslavi. Tedy svým způsobem dále vede na cestě do nebeského království ty, kteří uvěřili v Krista.

ThLic. Sedloň Martin, *1965 v Pardubicích, ale od svých dětských let žil v Jindřichově Hradci, již jako bohoslovec vstoupil do kongregace oblátů, kněžské svěcení přijal 4.12.1999 v proboštském chrámu v Jindř. Hradci z rukou biskupa Dr. Antonína Lišky, nyní představený komunity oblátů v České republice, vyhledávaný exercitátor.

Dr. theol. Havel, Tomáš Cyril, *1978 v Jindřichově Hradci, vysvěcen na kněze 27.3.2004 v Českých Budějovicích. Doktorátu dosáhl na vídeňské univerzitě v oboru katechetiky. Je generálním představeným Kongregace bratří Nejsvětější svátosti (petrinů). Kromě místa narození neměl se zdejší farností nic společného.

Kdo bude další ???

Modleme se: Ježíši, dobrý Pastýři, prosíme, pečuj s láskou o svůj lid, vykoupený tvou drahocennou krví a nepřestávej mu posílat další dělníky na svou vinici. Kéž jsou našimi dobrými pastýři a poslušni tvého povolání pokračují ve tvém díle spásy a přivádí nás tam, kde ty v Bohem Otcem a Duchem Svatým žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.

zpracoval Karel Bajer